

Управління СБУ
по Сумській області.

прим. братионосе

ДЕЛО № 50763

Басова

Марія Степанівна

начато

10 черв

1995 г.

скончено

6 черв

1995 г.

на

6

листах

ДЕРЖАРХІВ

Сумської області

Фонд №

Р-4644

Секція №

13

Архівний №

83

паліся перед найпередовішими станціями США та Європи.

Так здійснено одну з великих ідей, висунутих свого часу планом Гоелро.

Радянський Союз домігся великих успіхів у справі електрифікації. Однак, на цих досягненнях наша країна не заспокоїлася. На XVIII з'їзді партії товариш Сталін у своїй звітній доповіді навів таке порівняння: «Англія виробила в 1938 р. 10 мільонів і 800 тисяч тонн сталі і коло 29 мільярдів кіловат-годин (виробництво електроенергії), а СРСР виробив 18 мільонів тонн сталі і більше 39 мільярдів кіловат-годин. Здавалося б, справа у нас стоїть краще, ніж в Англії. Але якщо розкласти всі ці тонни і кіловат-години на кількість населення, то виходить, що в Англії припадало на кожну душу населення в 1938 році 226 кілограмів сталі і 620 кіловат-годин, тоді як в СРСР припадало всього 107 кілограмів сталі і 233 кіловат-години на душу населення». (Питання ленінізму, вид. 11-е, стор. 577—578).

XVIII з'їзд у своїх резолюціях поставив завдання — наздогнати й випередити в економічному відношенні найбільш розвинені капіталістичні країни Європи і США протягом найближчого періоду часу. Розмір виробництва електроенергії на 1942 р. (на кінець третьої п'ятирічки) був визначений для всього СРСР в 75 млрд. квт/год. (в 1938 р. — 39 млрд. квт/год.).

Успішне здійснення програми великих робіт, накресленої в резолюціях XVIII з'їзду партії, було перерване віроломним вторгненням гітлерівської Німеччини в межі СРСР. Але жорстока війна не тільки не послабила темпів електрифікації нашої країни, а ще більше посилила їх. За роки війни на сході Радянського Союзу виросли сотні малих і великих електростанцій. Пущені в 1944 р. електростанції своєю потужністю дорівнюють потужностям електростанцій, пушених за всю першу п'ятирічку.

Після визволення України від німецько-фашистських окупантів почалося швидке відбудовування народного господарства і, в першу чергу, електростанцій та теплоцентралей.

На початок 1945 року в СРСР стало до ладу більш як 30 великих електростанцій та десятки підстанцій, зруйнованих фашистськими варами. Серед них українські — Зуївська, Штерівська, Північно-Донецька, Харківська, Київська, Одеська тощо. Вже дала промисловий струм Кадіївська центральна електростанція (Ворошиловградська область). Це — п'ятнадцята відбудована електростанція в Донбасі. Зводиться з руїн і поперу потужна Донецька енергосистема. Широкий фронт розгортається роботи над відбудовуванням краси й гордості нашої країни — Дніпрогесу.

Проте темпи відбудови електрогосподарства треба невинно посилювати, бо від цього залежить успішна відбудова всього народного господарства, насамперед вугільної і металургійної промисловості.

Електроенергетичне господарство західних областей до возз'єднання їх з УРСР стояло на низькому рівні розвитку. Сумарна потужність їх не перевищувала 86 тис. квт., тобто була у два з чимось рази менша від самої Харківської енергосистеми. Виробництво електроенергії на душу населення тут у 1937 р. було в 23 рази менше, ніж у східних областях УРСР.

«...Визволення нашої країни, — писав 1923 р. товариш Сталін, — завойовує її співчуття і підтримку широких мас цих національностей у її боротьбі проти царизму та імперіалістської російської буржуазії. Навряд чи можна сумніватися в тому, що це співчуття і ця підтримка послужили одним з вирішальних моментів, які визначили перемогу нашої партії в жовтневі дні». (Сталін, Марксизм і національно-колоніальне питання, 1939, стор. 136).

В Жовтневій революції, яка встановила радянський лад, здійснила право націй на самовизначення, підірвала стару національну ворожнечу, російський робітничий клас виборов собі довіру і любов усіх його побратимів з інших національностей.

«Революція в Росії, — говорив товариш Сталін, — не перемогла б, і Колчак з Денікіним не були б розбиті, коли б руський пролетаріат не мав співчуття і підтримки від пригноблених народів колишньої Російської імперії. Але для того, щоб завоювати співчуття і підтримку цих народів, він повинен був насамперед розбити кайдани російського імперіалізму і визволити ці народи від національного гніту. Без цього неможливо було б зміцнити Радянську владу, насадити дійсний інтернаціоналізм і створити ту чудову організацію співробітництва народів, яка називається Союзом Радянських Соціалістичних Республік...» (Питання ленінізму, вид. 11-е, стор. 51).

Величезну роботу щодо знищення пережитків старого національного гніту, організації господарського й культурного життя національних окраїн, залучення трудящих усіх національностей нашої країни в річницю соціалістичного будівництва здійснив Народний Комісаріат у справах національностей, що був утворений зараз же після перемоги диктатури робітничого класу в жовтні 1917 року.

Визначаючи завдання, що були покладені на Наркомнац на чолі з товаришем Сталіним, Ленін говорив: «...це — питання, які сотні років турбували європейські держави, які мізерною мірою розв'язані в демократичних республіках. Ми їх розв'язуємо, і нам треба, щоб у нас була людина, до якої всяк з представників націй міг би піти і докладно розповісти, в чому справа». (Твори, т. XXVII, стор. 263—264).

Товариш Сталін очолює уся діяльність партії щодо зміцнення дружби народів та будівництва багатонаціональної соціалістичної держави. Кожна союзна радянська республіка створювалася з допомогою й за керівної участі товариша Сталіна.

Він розробив теоретичні й конституційні основи утворення Радянського Союзу. Доповіди та виступи товариша Сталіна з національного питання на X, XII, XVI і XVII з'їздах партії — це дорожнікази у справі творення і зміцнення багатонаціональної соціалістичної держави.

Товариш Сталін іде на чолі народів нашої країни, як вождь, визволитель, об'єднувач, як творець і організатор дружби народів, як зодчий багатонаціональної радянської держави. В СРСР здійснено братерську єдність і співробітництво понад 170 народностей нашої вітчизни на основі постійної, дійсної економічної, політичної, воєнної та культурної взаємодопомоги. Радянська влада пододала рештки колишніх незгод, колишньої недовіри, ворожнечі і окремішності різних національностей.

Формуючи більшовицький погляд на права націй у державі, Сталін говорив: «...Нація може впорядкуватися за своїм бажанням. Вона має право впорядкувати своє життя на засадах автономії. Вона має право вступити з іншими націями у федеративні відносини, вона має право зовсім відокремитися. Нація суверенна, і всі нації рівноправні. Це, звичайно, не означає, що соціал-демократія обстоюватиме всяку вимогу нації. Нація має право вернутися навіть до старих порядків, але це ще не значить, що соціал-демократія підніметься під такою постановою тієї чи іншої установи даної нації. Обов'язки соціал-демократії, по»

Ліценз. дено в.
Не рецензиріанте,
Басова Марія ГІВІСІНІ

боронити інтереси пролетаріату, і права нації, що складається з різних класів, — дві речі різні». (Сталін, Марксизм і національно-колоніальне питання, 1939, стор. 21—22).

Партія більшовиків учить розрізняти питання про право нації на відокремлення і питання про доцільність відокремлення.

Ленін і Сталін завжди були прихильниками створення великих централізованих держав, прихильниками державної єдності проти національної розпорошеності. «Ми вимагаємо свободи самовизначення, — писав Ленін ще в 1915 р., — тобто незалежності, тобто свободи відокремлення пригноблених націй не тому, щоб ми мріяли про господарське роздроблення або про ідеал дрібних держав, а навпаки тому, що ми хочемо великих держав і зближення, навіть злиття націй, але на справді демократичній, справді інтернаціоналістській базі, немислимій без свободи відокремлення». (Твори, т. XVIII, стор. 328).

Наданням нації права на самовизначення аж до відокремлення підкреслюється визнання за нацією цілковитої рівноправності. Отже, право нації на самовизначення є шлях не до відокремлення, а до братерського об'єднання народів. Своє право на вільне відокремлення розкуті Великою Жовтневою революцією національності Росії правильно зрозуміли, як свободу з'єднання, як можливість добровільного об'єднання. І вони дійсно за власним розсудом з'єдналися в Союз Радянських Соціалістичних Республік.

Радянська союзна держава виявила себе, як «перехід до свідомої і щільної єдності трудящих, що навчилися добровільно підійматися вище національних незгод» (Ленін, Твори, т. XXII, стор. 372).

В найвищій формі демократії, в радянському ладі пролетаріат знайшов ключ до правильного розв'язання національного питання. В радянському ладі відкрився «шлях організації стійкої багатонаціональної держави на засадах національної рівноправності та добровільності» (Сталін, Марксизм і національно-колоніальне питання, 1939, стор. 138).

Ще до Великої Жовтневої соціалістичної революції більшовики були свідомі того, що шлях розв'язання національного питання в Росії йде не лінією ліквідації багатонаціональної держави, а лінією революційного перетворення багатонаціональної держави, заснованої на насильній єдності, в багатонаціональну державу, що ґрунтується на принципі братерської єдності народів і цілковитій добровільності.

Встановлена Жовтневою революцією «радянська влада усвідомлювала, — говорив товариш Сталін, — що для соціалізму потрібна не всяка єдність, а єдність братерська, що така єдність може прийти лише як добровільний союз трудових класів національностей Росії, або вона зовсім не прийде... Радянська влада розуміла, що тільки на ґрунті взаємного довіря може виникнути взаємне розуміння, що тільки на ґрунті взаємного розуміння можна побудувати міцний непорушний союз народів».

Без дружби народів неможливе створення багатонаціональної соціалістичної держави, а виникнення такої держави є, в свою чергу, основна умова дальшого зміцнення дружби народів.

Переваги великої соціалістичної держави практично доведені боротьбою трудячої молоді радянської країни проти білогвардійців та іноземних інтервентів. Ближче ж роз'яснює це питання Велика вітчизняна війна Радянського Союзу проти німецько-фашистських загарбників. Велика вітчизняна війна яскраво показала вигідність для народів нашої країни об'єднання в Радянському Союзі. Війні український народ, зокрема, ще раз пересвідчився в тому, яке велике щастя належати до Радянського Союзу. Поза Радянським Союзом Україна сама не змогла б подолати такого сильного, досвідченого і підступного ворога, гітлерівська Німеччина. «Коли б не було Радянського Союзу, Гітлеру вдалося б завдати поодинокій з Радянською Україною, з усіма радянськими республіками довгі роки встановити своє панування» (М. С. Хрущов).

і села. Вивчення цього плану має бути введено в усіх без винятку учбових закладах республіки».

План Гоелро, що для деякого з «критиків» здався фантастичним, був не тільки виконаний, але й перевиконаний. Цього почали впроваджувати в життя в 1922—23 рр. За планом Гоелро видобуток вугілля на кінець запланованого періоду був визначений в 62,3 млн. тонн, в 1933 р. він дорівнював 76,2 млн. тонн; відповідні цифри для нафти — 9,3 млн. т. і 22,5 млн. т. і т. д.

Потужність районних електростанцій за планом Гоелро становила 1,5 млн. квт. Уже в 1929 р., тобто через 8 років після затвердження плану, всі станції Радянського Союзу виробили 6,2 млрд. квт./год. електроенергії, тобто в три з половиною рази більше, ніж довоєнна Росія. На кінець другої п'ятирічки потужність усіх станцій СРСР досягла 8,2 млрд. квт. з виробленням електроенергії 36,4 млрд. квт./год.

Велика ідея В. І. Леніна, покладена в основу плану Гоелро, — перевести народне господарство на нову енергетичну базу — успішно впроваджувалась у життя в усьому Союзі і, зокрема, на Україні.

Енергетична база дореволюційної України була незначна і надто розпорошена. Потужність її електростанцій в 1913 р. не перевищувала 200 тис. квт.

План Гоелро накреслював будівництво на Україні п'яти районних електростанцій потужністю 460 тис. квт. При цьому електрифікації Донбаса та Придніпров'я була приділена особлива увага.

В 1928 р. електропостачання Донбаса базувалося на великому числі дрібних рудничних і фабрично-заводських станцій, що спалювали цінні марки вугілля і давали дорогий і ненадійний струм. Загальна потужність станцій Донбаса дорівнювала тоді 180 тис. квт. Відставання енергосистеми Донбаса ставило під загрозу швидкі темпи розвитку вугільної й металургійної промисловості басейну.

Не зважаючи на спроби шкідників загальмувати реорганізацію енергосистеми Донбаса, радянській владі вдалося на 1931 р. забезпечити Донбас енергією. Після того, як до роботи стали Зуївська і Штерівська станції, що працюють на антрацитовому штибі, і ТЕЦ Донсоди, потужність станцій Донбаса досягла 630 тис. квт.

В 1932 р. введено у дію третю за потужністю в світі гідроцентральною — Дніпрогес в 560 тис. квт. Вона сама перевищила потужність районних станцій, намічених планом Гоелро до будівництва на Україні (460 тис. квт.). Велетенський Дніпрогес був зв'язаний лінією передачі з усіма промисловими центрами Півдня. Під час повені зайва електроенергія Дніпрогесу передавалась у Донбас і Кривий Ріг. Під час низького рівня води в Дніпрі потужні теплові станції Донбаса передавали електроенергію дніпропетровським і запорізьким промисловим вузлам.

В 1939 р. Україна виробила 10,5 млрд. квт/год енергії — близько 26% електроенергії СРСР, а потужність електростанцій УРСР досягла 2,2 млн. квт., тобто значно більше, ніж визначено планом Гоелро для всього Союзу.

В період сталінських п'ятирічок переважного значення набула централізована електрифікація (90% всього виробництва енергії). В ній величезне місце належить енергетичним системам Донбаса та Придніпров'я. Вони разом виробляли в 1939 р. електроенергії 9 млрд. квт/год. Загальна потужність Донецької енергосистеми наближалася до 900 тис. квт., а потужність Дніпровської енергосистеми перевищувала 750 тис. квт.

А Н К Е Т А

Ташскую границу

1. Фамилия, имя, отчество. Если фамилия, имя, отчество изменены, то когда, почему и какую фамилию носил до изменения		Басова Мария Михайловна не изменяла		
2. Год, месяц и число рождения		1924 10 июля		
3. Место рождения (республика, край, обл., район, село по новому адм. делению)		Сумская обл. Болышевский р-н с. Дерновка		
4. Последнее местожительство и адрес: а) до начала войны или призыва в армию б) до убийства за границу		Сумская обл. Болышевский р-н с. Дерновка		
5. Национальность, родной язык, каким иностранным языком владеет, в какой степени		русская. р. язык русский. слабо знает нем. язык.		
6. Партийность. В какой организации состоял до оккупации (плена)		б/м		
7. Где находятся парт., комсомольские документы (когда, куда, кому сдал, порвал, отобраны оккупантами, где, кем)		не знает		
8. Образование, когда, где учился, что окончил		Чл. с. Дерновка		
9. Профессия, специальность		не имеет		
10. Судимость при Сов. власти (кем, когда, за что и мера наказания)		не судимась		
11. Сведения о трудовой деятельности до оккупации или призыва в Красную армию, начиная с 1939 г.:				
Даты				
Поступления	Увольнения	Название учреждения, предприятия	Должность, выполняемая работа	Адрес учреждения, предприятия (республика, край, обл., район, село)
		Работала в колхозе по месту жительства		
12. Отношение к военной службе (род войск, последнее звание, кадровый или призван во время войны, когда и каким военкоматом)		не в/б		
13. Участие в боевых операциях (где, когда, в составе каких частей, был ли ранен, контужен). Награды за боевые операции.		не участвовала		

14. Прохождение службы в Красной Армии с 1939 г.:

Д а т ы		Название (номер) части (в состав какого соединения и фронта входила часть)	Должность, звание	Местонахождение части
Зачисления	Отчисления			
		не служил		

15. Где, когда и при каких обстоятельствах попал в плен или окружение

16. При каких обстоятельствах попал на оккупированную советскую территорию

17. Сколько раз, когда, где задерживался, допрашивался военными, полицейскими органами, гестапо на оккупированной советской территории, по каким вопросам. Если судился, каким судом, за что, срок наказания, где отбывал, кем и когда освобожден; каким другим репрессиям подвергался (сам и семья) со стороны оккупантов

18. Сведения о роде занятий и месте жительства на оккупированной советской территории:

Д а т ы		Название учреждения, предприятия, фамилия предпринимателя	Должность, выполняемая работа	Адрес места жительства
Поступления	Увольнения			
		Работал в домашней мастерской		

19. Когда и при каких обстоятельствах попал на территорию, воюющих с СССР стран или в оккупированную Германией страну (выяснить подробно, попал ли за границу в качестве военнопленного, мобилизованного или выехал добровольно)

20. Вызывался ли за границей на допросы, кем, когда, в связи с чем. Если судился, где, когда, каким судом, за что, срок наказания, где содержался, при каких обстоятельствах и когда освобожден

Проживал дома

не задерживался, не допрашивался

Была мобилизована

Вызывался в полицию за отказ посещать нарядного знакомого (987) Была арестована.

21. Сведения о роде занятий и месте жительства за границей:

Д а т ы		Название учреждения, предприятия, фамилия предпринимателя	Адрес учреждения, предприятия (страна, окр., уезд, город, село)	Какую работу выполнял и где жил (точный адрес) и по каким документам
Поступления	Увольнения			
24 июля 1943, 1945		Ресторан Таце	г. Эбердинг Австрия	Черноработал при ресторане и в хозяйстве

22. Служил ли в армиях, воюющих с СССР стран или других воинских антисоветских формированиях (указать в каких частях, когда, должность, звание)

23. Кого из советских граждан знает как изменников Родины, предателей и пособников (указать фам., имя, отч., установочные данные и в чем выражались их изменническая деятельность и где они сейчас находятся)

24. Когда и при каких обстоятельствах вернулся в СССР или прибыл на границу СССР (одиночным порядком или в группе (с кем), явился добровольно или задержан, кем, когда)

25. Сведения о семье и близких родственниках (отец, мать, жена, дети, братья, сестры) по последним известным ему сведениям (с указанием года, даты)

Фамилия, имя и отчество	Возраст	Степень родства	Постоянное место жительства и род занятий до войны	Где проживают (адрес) и чем занимаются (по последним данным), если выехали с постоянного места жительства (куда), погибли, умерли, откуда ему стало это известно)
Басов Иван Иванович	50	отец	Средняя обл. Балашихинский р-н с. Дерюхово	В 1941 г. в плен в кр. Ар.
Басова Фекля Трофимовна	52	мать	Колхозник	В 1943 г. оставалась дома
Басова Лиза Ильинична	1929	сестра	Машинистка колхозника	Оставалась с матерью
Басов Яков Ильич	1931	брат	Машинист колхозника	Оставался с матерью

При нем ребенок 1944 год.

26. Кто может подтвердить изложенное в анкете:
- а) за время пребывания в армии;
 - б) за время пребывания на советской оккупированной территории;
 - в) за время пребывания за границей (указать фамилию, имя, отчество лиц, где они живут и чем занимаются)

Давидова Анастасия Куриши.
С. Денисов
Сасина Трос. Иван. С. Денисов

27. Что хочет опрашиваемый сообщить о себе дополнительно

не имеет

28. Куда опрашиваемый хочет ехать (точный адрес) и что делать

До семьи: Сергиевская абт.
Большинство еврейский р-н С. Дениова

29. Перечислить все имеющиеся у опрашиваемого документы, кем, когда они выданы и их №№.

Нес. документы приносятся

Примечание. Если некоторые вопросы анкетным путем не будут выяснены, о них проверяемый должен быть допрошен отдельно.

Место для фотографии

Выдано

Печатный указатель
нового порядка

Подпись опрошенного

Насола

Анкета заполнена 10 июня
Лагерь № 300

1945 г. в

С. Вицелдорф

проверочно-фильтрационном пункте НКВД СССР

оперр абатини

(адрес пров.-фильтрац. пункта)

Мотиков

(должность, звание и фамилия (разборчиво) допросившего)

Лизин

(подпись)

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

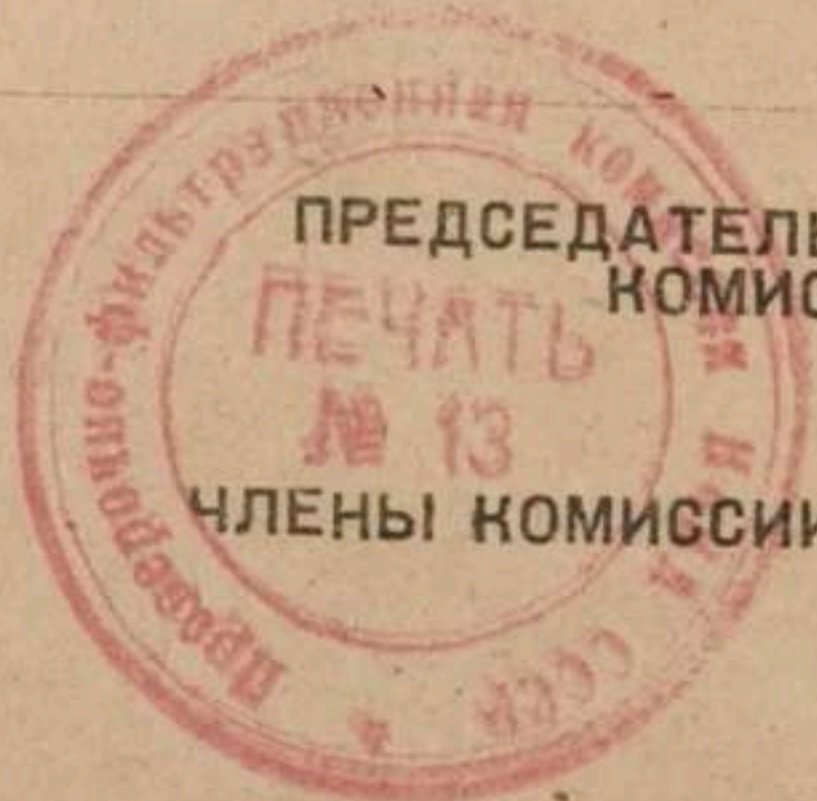
1/1111

месяца 194 г. из материалов проверочно-фильтрационного дела видно, что

(фамилия, инициалы)

РЕШЕНИЕ:

на родину

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ФИЛЬТР.
КОМИССИИ

ПЕЧАТЬ

ЧЛЕНЫ КОМИССИИ:

(должность, звание и фамилия (разборчиво))

(подпись)

(должность, звание и фамилия)

(подпись)

(должность, звание и фамилия)

(подпись)

47.008
4

Arbeitskarte

für Arbeitskräfte

aus

linker Zeigefinger

Raum für Fingerabdruck

rechter Zeigefinger

Mayra Facola

48

mf. weiß schreib 70 g/qm ausl. 230×235 mm. Eaa. Db. XII. 40. 5000/40. D-0278 296-41.

Настоящая рабочая книжечка дает право на работу только у поименованного работодателя и терпит силу с оставлением этого места работы.

Архивное
Дзедзеву. Зам №
пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР № 00750
и оставлено для дальнейшего хранения
как *репертуарный, текущий*
основной. Восьмидесяти

справочном учете.
Пересмотрел
С-К. 8. 2. 1951
К. И. С. 1. 1. 1951

Сообщение
Настоящая рабочая карта
работодателя и теор

Deze arbeidskaart geeft steeds
en verliest hare g
Dette Arbeidskaart giver kun
mister ein Gyldig
Ez a munkajegy csak a tulaj
jogosítja a munk
Această legitimație de mun
numit pe contrapagină. Ea
Ova radnička karto daje
imenovan na drugoj strani
Tento pracovný listok
trane menovaného a opust
Niniejsza karta pracy upraw
J traci ważno
Това удостоверение служи
ръководител на предприят
Ця карта праці управніе да
важност
Настоящая рабочая карта
работодателя и теор

Raum für Eintragungen des Wirtschaftsamts

Raum für Vermerke des Arbeitsamts

Сурава. Харакидзметис

УССР

Сумская область
Писаревский район
ДЕРНОВСКИЙ
СЕЛЬСОВЕТ

17 мая 1945 г.

№ _____
г. Дерновка

Выдана настоящая на
Басову Марии Ильиничне
Вино, что она действительно
иногда уроженка села
Дерново 1924 года рождения
по национальности русская,
беспрошная малоземельная

по с.с. уроженкой из деревни
Средняков, по кемской оккупации
1941 году она работала в К.З.
В. заводом и рядовых работах
к езд и следствия не подвергалась
В период оккупации находилась
ной в плену в 1943 году была
иногда угнана в немецкое
рабство, прибыла в Германию в 1945 г.

В настоящее время проживает
в Харьковской обл

Сын и зреловозраст

Харьков -
Дмитрий

1. Фам. Басова

2. Имя Мария

3. Отч. Ильинична

4. Год рожд. 1924 5. Место рожд. Сумская

6. Точное местожительство (адрес) до оккупации Оби. Бонименцисаровск. 13-14

или до призыва в Красную Армию Сумская

7. Проф. (спец.) Юе ишт-е Бернгове

8. Парт. Б.п. 9. Нац. русская 10. Гражд. СССР

11. За границей был с 27.11.1943 по 5.5.1945

12. В каких странах проживал и что делал:

Австрия - работа на

с/х. раб.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Точный адрес фильтрационного пункта

Село Амударь

Город Г.Ф. 15-300

Область Австрия

Республ. Австрия

фильтрацию прошел

с 11 1945 г.

по 11.5 1945 г.

Дактилооттиск указательного пальца правой руки

а) Решение филътрац. комиссии: 10 а. 100 г. 100 г.

б) выбыл 1000 - 1945 г. Сумская обл. Боньма -
направлен мисоробский р-н д. Дерюховая

(указать точный адрес куда

выбыл на жительство: село, город, район, область, республика или направлен в какой

лагерь, тюрьму)

в) Личное дело направлено « » 194 г. при №

В (точное название органа НКВД—НКГБ)

г) Разные отметки

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ ПОДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 7 листов

расс. 6

И. Б. Орловский 1992 г.

Должность

Подпись

Орловский

ЗАВІРЯЮЧИЙ ПІСЬМО

пронумеровано сім аркушів.

7

«26» листопада 1992 р.

Посада архівістів 1 кам.

Підпис

Орловський

ОБЛОЖКИ ДЛЯ ДЕЛОВЫХ БУМАГ «ДЕЛО»

ТУ 81-01-290-77

АРТ 1с17447

Тип. Наримановского района

Упрполиграфиздата Астраханского облисполкома